

ת"פ 21021/10/12 - מדינת ישראל נגד מוסטפא מחאמיד

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 21021-10-12 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)
תיק חיצוני: 0-1470-32105-2008

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מוסטפא מחאמיד

החלטה

רקע

בתאריך 9.10.12 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בכתב אישום זה טוענת המאשימה כי ביום 23.12.08 נמצא הנאשם מחזיק בביתו בכפר מועוויה ברובה מסוג קרבין מודל M1 קליבר 0.30 ובתוכו מחסנית ובה 18 כדורים 7.62 מ"מ וכן ב- 7 מחסניות של רובה קרבין, 69 כדורים מסוג 7.62 מ"מ קליבר 0.30 וכן בשני תרמילים מסוג 7.62 מ"מ קליבר 0.30 מ"מ.

בישיבת ההקראה הראשונה שהתקיימה בפני ביום 20.2.13 טען ב"כ הנאשם כי תיק החקירה נשוא כתב האישום שהוגש, נסגר בשעתו על ידי המאשימה בהעדר ראיות מספיקות וכי הודעה על כך נמסרה לנאשם. עוד טען ב"כ הנאשם כי ככל שבשלב מאוחר יותר החליטה המאשימה לפתוח את התיק מחדש, לא עמדה היא בחובת היידוע המוטלת עליה על פי חוק.

לכך השיב ב"כ המאשימה כי הודעות בדבר פתיחת התיק נשלחו אל הנאשם הן בשנת 2009 והן בחודש יולי 2010 ויחד עם זה הסכים לדחיית הדיון לשם בחינת טענות ב"כ הנאשם.

בדיון שהתקיים ביום 10.4.13 הודיע ב"כ המאשימה כי: "הדבר נבדק ועולה לאחר בדיקה שכלל לא היתה ולא נשלחה כל הודעת סגירה לגבי התיק. התיק לא נסגר ואין הודעת סגירה. יתרה מכך, נשלחה לנאשם הודעת

יידוע שימוע בשנת 2009 והודעת נוספת על יידוע שימוע ביולי 2010. בעיון במב"דים התיק הופיע כמב"ד ולא נסגר".

לשאלתי השיב ב"כ המאשימה כי אין לו הסבר לגבי הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום.

בנסיבות אלה הוריתי על דחיית הדיון פעם נוספת על מנת לאפשר לב"כ הנאשם לבדוק עמדתו בתיק זה לגופו של עניין, כמו גם את הבסיס לטענת הנאשם בדבר הודעת הסגירה ששלחה לו המאשימה בעבר.

בהמשך בקשו הצדדים דחיות נוספות לשם מיצוי תהליך של הידברות ביניהם.

ביום 16.9.13 השיב הנאשם לכתב האישום וטען כי במועד הנקוב בכתב האישום, לאחר שחזר מן העבודה, הוא נקרא אל ביתו של בן דודו ובהגיעו לשם ראה תיק שבתוכו נשק. לטענתו הוא לא הספיק לדווח על כך למשטרה בטרם זו הגיעה אל הבית. הנאשם טען כי מדובר בארוע ארע שבבית בן הדוד וכי גם לפי גרסת האחרון היה זה הוא שמצא את הנשק.

לצד תשובת הנאשם לכתב האישום טעם בא כוחו כי יש בכוונתו להגיש בקשה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. לפיכך, נדחה התיק לישיבת תזכורת.

בדיון הבא שהתקיים ביום 12.11.13 אמרה ב"כ המאשימה את הדברים הבאים: "אחרי בדיקה הוברר שבאמת הפרקליטות המליצה לסגור את התיק מחוסר ראיות. לאחר דין ודברים פנימיים בין יחידת החקירות לתביעות הוחלט כי יבוצעו מספר השלמות. השלמות בוצעו והוחלט שיש די ראיות להגיש כתב אישום באמצעות התביעות. יודגש שבשום שלב התיק לא נסגר על ידי החקירות ולא נשלחה שום הודעה על סגירה. כל שנשלח לו זו הודעת שימוע. אף פעם לא הוחלט על סגירת התיק ולא נשלחה לו הודעה".

לשמע דברים אלה טען ב"כ הנאשם כי בחומר החקירה שהועבר אליו אין המלצה של הפרקליטות ל"הורדת" התיק לתביעות והעלה בקשה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק "הואיל והתביעה פעלה בניגוד להמלצת הפרקליטות וגם לא ביצעה פעולת השלמה כלשהי בתיק".

משכך, הוריתי לב"כ הנאשם להגיש בקשה מנומקת ומפורטת עד ליום 12.12.13 ומכיוון שהוא לא עשה כן, קבעתי התיק לדיון נוסף בפני ביום 24.3.14. בדיון זה בקש ב"כ הנאשם דחיה לשם קיום פגישה עם ראש שלוחת התביעות ולאחר דחיה נוספת הופיעו הצדדים בפני ביום 19.6.14 והודיעו כי לא הגיעו להבנות ביניהם.

בשלב זה העלה ב"כ הנאשם בקשה לביטול כתב האישום מחמת אי קיום חובת היידוע. בקשה זו היא העומדת בפני להכרעה כעת.

טענות ב"כ הנאשם

בעתירתו כי אורה על ביטול כתב האישום העלה בפני ב"כ הנאשם טענות אלה:

- הודעת היידוע האחרונה שנשלחה מטעם המאשימה **(נ/1)** נושאת את התאריך 4.7.10 והיא נשלחה אל מחאמיד מוסטפא, ללא ציון מס' ת.ז., אל הכתובת מעלה עירון כפר מושריפה, בעוד שהנאשם מתגורר בכפר מעאווייה.
- במסגרת החקירה בתיק זה נחקר באזהרה חשוד נוסף ששמו מחאמיד מוחמד חסן אשר טען כי הוא היה זה שמצא את הנשק והביאו לביתו. בנסיבות אלה, אין זה ברור האם הודעת היידוע שנשלחה על ידי המאשימה אכן כוונה אל הנאשם או שמא אל החשוד האחר.

תשובת המאשימה

בתשובתו לטענות אלה טען ב"כ המאשימה כי ביום 24.12.08 הורתה הפרקליטות על הגשת כתב אישום על ידי התביעות, הציג בפני את ההוראה **(ת/2)** והוסיף כי הודעת היידוע הראשונה נשלחה אל הנאשם ביום 5.2.09 **(נ/1)**. בכך - כך לשיטתו - עמדה המאשימה בחובה המוטלת עליה כלפיו בהקשר זה.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי בהמשך הותלו ההליכים בתיק בשל קושי באיתור הנאשם.

עוד טען ב"כ המאשימה כי על פי הפסיקה ניתן לקיים שימוע גם לאחר שהוגש כתב אישום ואין צורך לבטלו לשם כך.

דין והכרעה

סעיף 60א לחסד"פ, סעיפים קטנים (א) ו- (ג) שהם הרלבנטיים לענייננו, קובע כך:

60א. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח

לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט

פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.

....

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדן

גם בלא חתימה על אישור מסירה".

עיון במסמך **ת/1** מלמד על כך שביום 5.2.09 שלחה המאשימה אל הנאשם הודעה לפי סעיף 60א הנ"ל, בציון מס' תעודת הזהות שלו, לכתובת מגוריו בכפר מעאווייה. הודעה זו נשלחה בדואר רשום ולפיכך, בהתאם להוראת ס"ק (ג) יש לראותה כאילו הומצאה לו כדין.

הודעה נוספת (**נ/1**) נשלחה על ידי המאשימה ביום 4.7.10 לאחד ששמו מחאמיד מוסטפא, ללא ציון מס' ת.ז., אל הכתובת "מעלה עירון שכ' מושריפה", גם היא בדואר רשום.

ב"כ הנאשם מעלה בקשר להודעה האחרונה שנשלחה שתי טענות לפיהן בעצם משלוח ההודעה החדשה יש כדי ללמד על החלטה קודמת בדבר סגירת התיק וכן - שמדובר בהודעה פגומה שנשלחה ללא ציון מס' ת.ז. לכתובת לא נכונה, או לאדם אחר.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות שהונחו בפני, מסקנתי היא כי אין המדובר בתיק שנסגר ונפתח מחדש, אלא בתיק שהטיפול בהגשת כתב האישום בו התעכב.

הנאשם הטוען כי בשלב מסוים לאחר חקירתו בחשד לביצוע בעבירות המיוחסות לו קבל מהמאשימה הודעה בדבר סגירת התיק, לא הציג בפני הודעה כזו.

מנגד, נתמכת טענת המאשימה לפיה הפרקליטות אליה הועבר בהתיק בתחילה, הורתה על המשך הטיפול בו על ידי יחידת התביעות. מן המסמך **ת/2** עולה כי עוד ביום 24.12.08 - יום לאחר מועד ביצוע העבירה הנטען בכתב האישום, הועבר התיק לטיפול יחידת התביעות.

באי כח המאשימה שהופיעו בדיונים הרבים שהתקיימו בתיק זה לא הניחו בפני הסבר לעיכוב שחל בהגשת כתב האישום וגם לא הציגו אסמכתא כשלהי לטענה בדבר התליית ההליכים בתיק זה (כשגם בתיק בית המשפט אין אחיזה לטענה זו).

בכל הנוגע למשלוח הודעת לפי סעיף 60א. לחסד"פ, הרי שבעניין זה נראה כי המאשימה יצאה ידי חובתה במשלוח ההודעה **ת/1**. יחד עם זה, לנוכח קיומה של הודעה נוספת ממועד מאוחר הרבה יותר (**נ/1**) אשר הסיבה לשליחתה לא נתבררה ותנאי שליחתה אינם עומדים בדרישות החוק (בהעדר פרטים מזהים מספיקים ומשלוח לכתובת אחרת) ולנוכח טענתו העקבית של הנאשם לפיה בסופו של דבר לא ניתנה לו זכות השימוע בתיק זה שעניינו עבירת פשע, הנני מורה בזה למאשימה לערוך לו שימוע בדיעבד.

ואלה הם נימוקי להחלטה זו:

בפסיקה נקבע כי מקום בו לא קויימה חובת השימוע יש להיזקק לדוקטרינת "**הבטלות היחסית**" שבמשפט המנהלי (ר' ע"פ 1053/13 **הייכל נ' מדינת ישראל**). יישום דוקטרינת הבטלות היחסית במקרים בהם נפל פגם בהחלטת המאשימה להגיש כתב אישום בשל אי קיום חובת השימוע, יכול להוביל לאחת משתי אפשרויות:

א. ביטול כתב האישום אשר משמעותו היא שהנאשם חוזר למעמד של חשוד ועריכת שימוע (ר' למשל: ת"פ (מח' - י-ם) 333/09 **מדינת ישראל נ' סיאד**; ת"פ (מח' נצרת) 39634-06-10 **מדינת ישראל נ' ינאי**; ת"פ (מח' - מרכז) 2631-04-09 **מדינת ישראל נ' קאסם**).

ב. הותרת כתב האישום על כנו תוך מתן הוראה למאשימה לערוך שימוע בדיעבד (ר' למשל: ת"פ (מח' - ב"ש) 19755-07-12 **מדינת ישראל נ' קנרש**; ע"פ (מח' - ים) 30541/06 **מדינת ישראל נ' כהן**).

אופן יישום דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי שנפל בפעולת הרשות, נעשה תמיד על רקע **נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ר' ע"פ הייכל הנ"ל)**. במקרה שבפני מדובר בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. הליך שמיעת הראיות אמנם טרם החל ומדובר בטענה שהועלתה עוד בתחילת ההליך ואולם מנגד שוכנעתי כי בשעתו, ב- 5.2.09 עמדה המאשימה בחובת היידוע ולכן אין בידי לקבוע כי בכתב האישום נפל פגם.

במצב דברים זה ועל מנת שלא תישלל מהנאשם הזכות לשכנע את המאשימה מדוע לא היה מקום להגיש נגדו כתב אישום זה, הנני מורה למאשימה כאמור לקיים בו שימוע בדיעבד וזאת בתוך 30 יום מיום שתתקבל אצלה החלטה זו.

הצדדים והנאשם יתייצבו בפני ביום 6.10.14 בשעה 09:00, אלא אם כן תחליט המאשימה לבטל את כתב האישום ותודיע על כך לבית המשפט קודם לכן.

המזכירות תשלח לצדדים החלטה זו בפקס ותקבע מועד הדין ביומני.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ד, 02 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.